

ת"ד 4307/02/15 - מדינת ישראל נגד חנה מינה אלפרוביץ

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 4307-02-15 מדינת ישראל נ' אלפרוביץ
בפני כבוד השופטת מגי כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חנה מינה אלפרוביץ

הנאשמת

הכרעת דין

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של נהיגה כשברמזור אדום, עבירה לפי תקנה 22 א' לתקנות התעבורה, התנהגות הגורמת נזק עבירה לפי תקנה 21 (ב) (2) לתקנות התעבורה ונהיגה בקלות ראש עבירה לפי סעי' 62 (2) לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום בתאריך 28.4.14 בשעה 23:30 או בסמוך לכך, נהגה הנאשמת ברכב פרטי מ.ר. 12-866-50 (להלן: **הרכב**) ברחוב משה דיין בראשל"צ מכיוון מערב למזרח, צומת עם רחוב ז'בוטינסקי. הנאשמת לא צייתה להוראות הרמזור, חצתה את קו העצירה ונכנסה לצומת בניגוד לאור אדום שדלק לכיוון נסיעתה ובכך חסמה את דרכו של רכב פרטי מ.ר. 80-633-52 (להלן: **הרכב המעורב**) נהוג בידי ברטמן ירדן (להלן: **הנהג המעורב**) שנכנס אל הצומת מימינה, בחסות אור ירוק שדלק בכיוון נסיעתו וגרמה להתנגשות בין כלי הרכב.

כתוצאה מכך, ניזוקו כלי הרכב ונחבלו בגופם הנאשמת, נוסעת ברכב והנהג המעורב.

בדיון שהתקיים בתאריך 06.09.2015 בפני כב' השופטת וישקין הודתה הנאשמת בסעי' 1 לעובדות כתב האישום ובמגע בין כלי הרכב וכפרה באור אדום, באחריות לתאונה ובשאר סעיפי האישום.

פרשת התביעה

מטעם התביעה העידו:

עמוס אושרי, (להלן: **ע"ת/3**), ראש צוות נהגים, בזמן התאונה היה מעפיל מתנדבים בשוב בית דגן, רשם דו"ח פעולה

(ת/1), סיפר כי במקום היה מד"א, המעורבים לא רצו להתפנות ע"י מד"א, פינו את הרכבים בצומת כדי שה תנועה תזרום, הרכב המעורב היה לכיוון מערב והרכב היה לכיוון הירידה לכביש 4.

(להלן: ע"ת/2) **משיח קלימיאן**, (להלן: ע"ת/2), בוחן תנועה במרחב שפלה, חקר את התאונה כתיק הצמדה שהמשמעות שהבוחן לא היה במקום האירוע בזמן אמת, סיפר כי מדובר בצומת מרומזר ערך והגיש ניתוח תוכנית רמזורים ת/2, תרשים ת/3, תוכנית רמזורים ת/4, מזכר מיום 10.07.2014 ת/5, ומיום 13.09.2014 ת/6.

מסקנתו הייתה להעמיד לדין את הנאשמת על סמך עדותו של עד ראיה שהגיעה מאותו כיוון של הנהג המעורב וטען שאחד המעורבים שנסע ברחוב ז'בוטינסקי ממזרח למערב דלק בכיוון נסיעתו אור ירוק.

בחקירתו הנגדית הסביר כי העד ראיה מסר שהגיע לצומת ראשון, כשהוא הגיע לצומת דלק לו אור אדום, עצר והמתין, כשהתחלף האור לירוק ומאחר והוא בצד שמאלי, הוא הבחין בנאשמת נכנסת לצומת והוא בלם. הרכב שהיה מימינו כנראה לא הבחין, נכנס לצומת והתבצעה התנגשות.

כמו כן הסביר את המופעים בתוכנית הרמזורים.

ירדן ברטמן, (להלן: ע"ת/5), הנהג המעורב, סיפר כי יצא מביתו של חבר שנמצא באזור נחלת החדשה בראשל"צ, עבר את תחנת המשטרה והגיע לצומת כשבצומת היה רמזור אדום, חיכה שיתחלף לירוק, ראה שהאור מתחיל המשיך בנתיב השמאלי ביותר, אחרי שנכנס לתוך הצומת ראה שהרכב בא מהנתיב שמולו ופונה שמאלה לכביש 4, הוא לקח ימינה כדי להתחמק מהפגיעה, וקיבל פגיעה בחזית שמאלית שלו, יצא מהרכב, החליפו פרטים והזיזו את הרכבים והיה שיח עם הנהגת ועם אישה מבוגרת שהייתה לידה. בחקירתו הבהיר כי רכבו היה בנתיב הכי שמאלי ממזרח למערב ושזוכר את העד והבה שנסע מאחוריו. העד אינו שולל אפשרות כי העד נטרלי נסע בנתיב ימני מאחוריו ושהוא ראה אותו מצד ימין שלו, אולי אחרי התאונה כשהוא עף מנתיב שמאלי לנתיב אמצעי.

הוגשו בהסכמה מסמכים רפואיים ת/7 ועדותו של עד ת/8.

זכריה והבה, (להלן: ע"ת/4), עד ראיה, סיפר כי לכיוון נסיעתו היה אור אדום, הם עמדו בצומת באור אדום, הוא והנהג המעורב עמדו באור אדום כשהוא מאחורי הרכב המעורב, התחלף לירוק ומי שהיה לפניו התחיל לנסוע והוא אחריו, אז ראה רכב שמגיע ממערב ורצה לפנות שמאלה לכיוון צפון ונכנס ברכב שהיה לפניו.

הוא ניגש לראות אם יש נפגעים, ברכב המעורב היה בחור לבד וברכב הפוגע שלוש בנות. העד הוסיף כי היה מפגש בין כלי הרכב והבהיר כי ראה את הרכב שבא משמאל וצעק לזוגתו שהולך להיות תאונה.

בחקירתו הנגדית שלל אפשרות שהיה בנתיב מצד ימין וחזר על כך שהיה ממש אחרי רכבו של הנהג המעורב.

כמו כן ציין שהנאשמת הייתה מבוהלת ולא ידעה אם עברה באור אדום או ירוק.

הוגשו בהסכמה מסמכים רפואיים ת/7, עדותו של עד ת/8, עדותה של הנאשמת שנרשם בטעות ת/6, אמור היה להיות ת/8).

פרשת הגנה:

הנאשמת בחרה להעיד וסיפרה כי הייתה הנהגת ברכב שנסע מכיוון מערב ראשון למזרח, ראתה אור ירוק ופנתה שמאלה לכיוון כביש 4 וכשנכנסה לתוך הצומת הגיע רכב ממולה שהיה בנתיב השמאלי ביותר שלו ונפגשו אחד עם השני.

בחקירתה הנגדית ציינה כי הייתה ראשונה בכיוון נסיעתה בנתיב השמאלי ביותר, לא יבעה להעריך מהירות נסיעתה, אולי 40 קמ"ש, וחזרה על כך שהסתכלה וראתה בוודאות אור ירוק ברמזור שהיה מולה עם החץ שמאלה וברכבה הייתה אמה ואחותה.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את עדותם של עדי התביעה, עדות הנאשמת, עיינתי במסמכים שהוגשו, התרשמתי מהופעתם של העדים בפניי, מצאתי שהתביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את יסודות העבירה ושיש להרשיע את הנאשמת בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום ואנמק.

אין מחלוקת לגבי המקום, הזמן, התרחשות התאונה, כיווני הנסיעה של הנאשמת והמעורב, קיומם של רמזורים בצומת ובמגע בין שני כלי הרכב.

טענתה העיקרית של הנאשמת כי היא לא נכנסה לצומת באור אדום ואינה אחראית לתאונה.

ע"ת/2 בדק את תוכנית הרמזורים בצומת ומצא כי אין ירוק משותף בין מופע מס' 2 שמתייחס לרמזור לכיוון נסיעת הנאשמת למופע מס' 4 המתייחס לכיוון נסיעתו של הנהג המעורב, כך שלא ייתכן מצב שהיה אור ירוק ברמזור לכיווני נסיעה של הנאשמת והנהג המעורב באותו הזמן.

ע"ת/2 בדק את התאמת תוכנית הרמזורים לשטח ונמצא כי התוכנית תואמת לשטח מבחינת זמנים וסדר המופעים.

הנאשמת לא מעלה כל טענה כי הרמזורים לא פעלו כראוי או שלא ניתן היה להבחין בהם או לגבי תוכנית הרמזורים.

טענת הנאשמת שיש סתירות בעדותו של הבוחן דינם להידחות.

הבוחן הסביר בחקירה נגדית כי בתיק הצמדה הבוחן לא מגיע למקום התאונה בזמן אמת. אמנם מיד אחרי נשאל :

"זאת אומרת שבאת אח"כ?"

והעד ענה:

" גם לא אח"כ. לא הייתי בזמן האמת במקום התאונה . זה תיק הצמדה. אחרי כמה זמן אתה מקבל תיק ונותנים לך לחקור את התאונה הזו. אם הייתי בזמן אמת התיק היה נראה אחרת, היה דו"ח בוחן והיה צילומים והיה הכל"

ניתן להבין כי החלק הראשון של תשובת הבוחן **"גם לא אחרי כך"** ניתן בהקשר לתשובתו בענין תיק הצמדה ושלא היה במקום בזמן האמת או מיד אחרי זה.

הוסיף כי העד ערך מזכר ת/6 בו תיאר את הביקור בצומת בתאריך 13/09/14 לצורך בדיקת התאמת תוכנית הרמזורים ולא נחקר כלל בעניין זה בחקירה נגדית.

ע"ת/4, עד ראיה שהיה בכיוון נסיעתו של הנהג המעורב, העיד כי ושניהם עמדו בצומת באור אדום כאשר הוא היה מאחורי הנהג המעורב. כשהתחלף לירוק התחיל בנסיעה ומיד עצר כי ראה את רכב מגיע ופונה שמאלה לכיוון צפון ונכנס ברכב של הנהג המעורב.

מדובר בעד נטרלי שאין לו היכרות עם אף אחד מהמעורבים בתאונה.

הנאשמת טוענת לסתירות בעדותו באשר למקום בו הוא נמצא, כאשר פעם אמר שהוא הגיע ראשון לצומת, אח"כ מסר שהוא היה מאחורי הרכב המעורב ולאחר מכן מסר כי הרכב המעורב היה מימינו.

מעיון בהודעה שנגבתה מע"ת/4 עולה כי העד מסר כי כשהיא הגיעה לצומת הוא עצר בנתיב השמאלי ביותר לישר כי היה אור אדום בכיוון הנסיעה וכאשר האור התחלף לירוק המשיך ישר בנסיעה ואז הבחין ברכב הנאשמת, הרכב של המעורב נסע בנתיב מצד ימין לו נכנס לצומת ואז ארע התאונה . כלומר הרכב של המעורב היה בצד ימין של העד הנטרלי לאחר שהתחילו לנסוע .

העד לא מסר כי עמד ראשון כשעמד בצומת.

יתרה מכך, מסביר העד כי התחיל לנסוע ועצר מיד כי ראה את הרכב של הנאשמת.

ע"ת/5 מסר בעדותו כי הוא נסע בנתיב השמאלי וע"ת/4 היה מאחוריו ובניסיון התחמקות מהפגיעה לקח את הרכב ימינה, ובכך ניתן להבין את מיקומם של רכב של ע"ת/4 וע"ת/5 במהלך הנסיעה לאחר שהרמזור התחלף לירוק.

על כן איני רואה סתירה בעניין זה. נהפוך הוא, עדותו של העד הייתה ברורה, תקינה, אחראית והתרשמתי כי אכן תאר באופן נאמן את אשר אירע.

גם אם אניח לטובתה של הנאשמת כי אכן קיימת סתירה באשר למקום הרכבים (בצד ימין , שמאלה, ראשון או שני) אני מוצאת כי בסתירה מהותית כי שני כלי הרכב נסעו באותו כיוון כאשר אותה אור ברמזור היה לכיוון נסיעתם.

העד מסר בפניי כי עצר את נסיעתו כי ראה את הרכב שבא משמאל וצעק לזוגתו: "אוי אוי הולכת להיות תאונה".

מעיון ב בת/5, ת/8 וחקירתו של ע"ת 4 עולה כי הוא מלכתחילה נצמד לגיסתו לגבי האור ברמזור לכיוון נסיעתו של הנהג המעורב.

הנאשמת ציינה כי היא הגיעה בנסיעה רצופה, ציינה שהבחינה שהרמזור באור ירוק, אולם לא ציינה מאיזה מרחק הבחינה ברמזור ובאיזה מהירות היא נסעה .

עוד אציין כי ברכבה של הנאשמת הייתה אמה ואחותה אולם לא באו למשפט להעיד.

סוף דבר, מקבלת את גרסת התביעה שהנאשמת נהגה ברשלנות ובקלות ראש, בכך שלא שמה ליבה אל דרך ובמצב תנאי הרכב לא ציינה להוראות הרמזור בכך שחצתה את קו העצירה כשברמזור דולק אור אדום ולא נקטה באמצעים דרושים כדי למנוע את התאונה וגרמה לתאונה .

על כן, הנני מרשיעה את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

ניתנה היום, א' חשוון תשע"ז, 02 נובמבר 2016, במעמד הצדדים